

Marina Lewycka *Meidät kaikki on tehty liimasta*

MIRKA KORHOLA.

—

Ukrainalaissyntyisen, nykyisin Englannissa asuvan Marina Lewyckan kolmannen teoksen (*We Are All Made of Glue*, 2009) päähenkilö Georgina Sinclair saa aikaiseksi kohtalokkaan riidan miehensä Euripideen kanssa, minkä seurauksena mies muuttaa pois perheen yhteisestä kodista. Georgie heittää akkipikaistuksissaan miehensä vaatteet ja vinyylilevyt roskalavalle, josta naapurin vanharouva Naomi Shapiro hakee levyt omaan käyttöönsä. Tästä kohtaamisesta alkaa Georgien ja Naomin yli erilaisten kulttuuritaustojen ulottuva ystävyys. Naomin kautta Georgie tutustuu mitä erilaisimpiin ihmisiin, ja nämä kohtaamiset tarjoavat Georgielle mahdollisuuden paitsi maailmankatsomuksen avartamiseen, myös itsen tutustumiseen.

Teoksen nimi *Meidät kaikki on tehty liimasta* viittaa Georgien työhön *Kiinnitysaineet* – julkaisun toimittajana, mutta siitä liimamotiivi laajenee myös syvällisempiä merkityksiä kantavaksi teemaksi minuuden rakentumisesta ja uudelleenrakentamisesta, siitä, miten ihmiset joutuvat kasaamaan itseään elämän kriisijaksojen jälkeen. Lewyckan teos käsittelee sekä historian että nykyhetken kautta yhteisöllisyyden ja ihmisten välisen yhteiselämän ongelmia: juutalaisvainoja, uskonnollisia erimielisyyksiä, Israelin tilannetta ja erilaisiin etnisiin ryhmiin liittyviä ennakkoluuloja. Toisaalta se tarkastelee myös perheen hajoamista, yksinäisyyttä ja kumppanuuden kaipuuta. Ihminen on ikään kuin liimattu omaan ympäristöönsä ja yhteisöönsä, liimaukset voivat pettää ja tarttumispinnan löytyminen voi olla vaikeaa.

Georgien ja hänen miehensä Ripin perhetaustat ovat hyvin erilaiset: Rip näyttäytyy Georgien työväenluokkaista kasvu ympäristöä vasten hienostoperheen kasvattina, jonka pyrkimyksiä Georgien on vaikeaa ymmärtää.

Ripin lähdettyä Georgie kohtaa joukon muitakin vaikeasti ymmärrettäviä asioita ja ihmisiä. Naapurin Naomi on liikuttavalla tavalla höpsähtänyt vanhus, joka elää keskellä kisasalauman muodostamaa kaaosta. Itsensä yksinäiseksi tunteva Georgie ottaa tehtäväkseen Naomin asioista huolehtimisen, mutta Georgieta kiinnostaa myös Naomin perheen menneisyys, joka pitää sisällään karuja tarinoita toisen maailmansodan keskitysleireistä. Päähenkilö joutuu myös puolustamaan vanhusta, kun kiinteistötoimistot taistelevat Naomin talosta ja Naomi teljetään laitokseen vastoin tahtoaan. Georgien teini-ikäinen poika Ben näyttää yllättäen sotkeutuneen epämääräiseen uskonlahkoon, ja Rip puolestaan vanhan ystävänsä vaimoon. Georgie hakee lohtua toisaalta komeasta kiinteistönvälittäjästä, joka kirjoittaa liian siirappisia runoja, ja toisaalta hauskastä esimiehestään, joka Georgien harmiksi paljastuu homoseksuaaliksi.

Päähenkilö prosessoi tapahtumia kirjoittaessaan omaelämäkerrallista hömppäromaania

nimeltä *Rikki reväisty sydän*. Kaiken itsen etsimisen jälkeen päähenkilö oivaltaa, että hän oikeastaan haluaisi vain liimata perheensä uudelleen kokoon.

Teos on tyyliltään suurimmaksi osaksi humoristinen, vaikka se käsittelee vakavia aiheita. Kerronta kulkee Georginan näkökulman kautta, mistä johtuneeksi, että tarina saa hauskaasti naivistisia ja sadunomaisiaakin vivahteita, jotka ylittävät arkirealismia. Päähenkilöllä on vilkas ja ylidramaattisuuteenkin taipuvainen mielikuvitus, minkä vuoksi etenkin toisten hahmojen esittelytapa on todella herkullinen.

Georgie ei aikaile tehdessään päätelmiä toisista hahmoista, vaikkapa vain ulkonäön tai väärin kuulemansa nimen perusteella. Toiset hahmot saavat koomisia lempinimiä kuten "Hamsteri", "Goodknee" tai "Bad Eel". Georgie tavallaan rakentaa pässään tarinaa, jonka kokoon liimaamisessa hän huomaa jatkuvasti hätköineensä. Tarinan viehätys ja mielenkiintoisuus kumpuaa hukassa olevien hahmojen ja sekaisen maailmantilan taitavasta, myötätuntoisesta ja puolueettomasta tarkastelusta, ja siksi hajallaan olevat palaset tuntuivat lopussa liimaautuvan vähän turhankin saumattomasti yhteen.

Marina Lewycka *Meidät kaikki on tehty liimasta*, Sammakko 2011 suom. Arja Kantele